

Fabule repovestite

pentru cei mici

GIRASOL

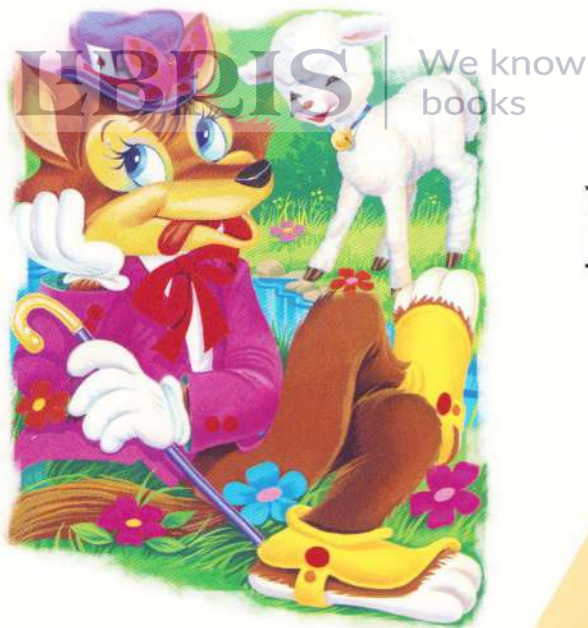
Cuprins

Lupul și oaia	6
Vulpea și găina	10
Măgarul în piele de leu	14
Corbul și vulpea	18
Pescarul și peștele	22
Măgarul și lupul	26
Cerbul la izvor	30
Vulpea și țapul	34
Ciobănașul mincinos	38
Leul și șoricelul	42
Iepurica și broaștele	46
Porumbița și furnica	50
Vulturul și corbul	54
Cele două cățelușe	58
Greierița și furnica	62
Delfinul și maimuța	66

Ciocârlia, puii ei și țăranul	70
Măgarul și calul	74
Măgarul și câinele	78
Fierarul și câinele	82
Căprioara și puiul de cerb	86
Găina cu ouă de aur	90
Pisica cu clopoței	94
Lăptăreasa	98
Cizmarul medic	102
Frumoasa și oglinda	106
Radioul	110
Zborul	114
Măgărușul	118
Castorul	122
Sperietoarea de ciori	126
Trenul cel vechi	130
Barca	134
Colecta	138

We know
books

Lupul și oaia

A fost odată un lup care, mort de foame, căuta cu disperare ceva de mâncare. De câteva zile nu mai prinsese nimic și îi ghiorțăiau mâțele... ceva

de speriat! La un moment dat, a ajuns într-un sat din apropierea pădurii și a început să fure tot ce găsea. Din piață, a înșfăcat niște fructe și câțiva cârnați, și-a pus în buzunar o bucată de brânză și niște legume...

Când în sfârșit își făcuse rost de tot ce-și dorea, ce să vezi? L-a descoperit o femeie, care l-a pârât imediat unui polițist.

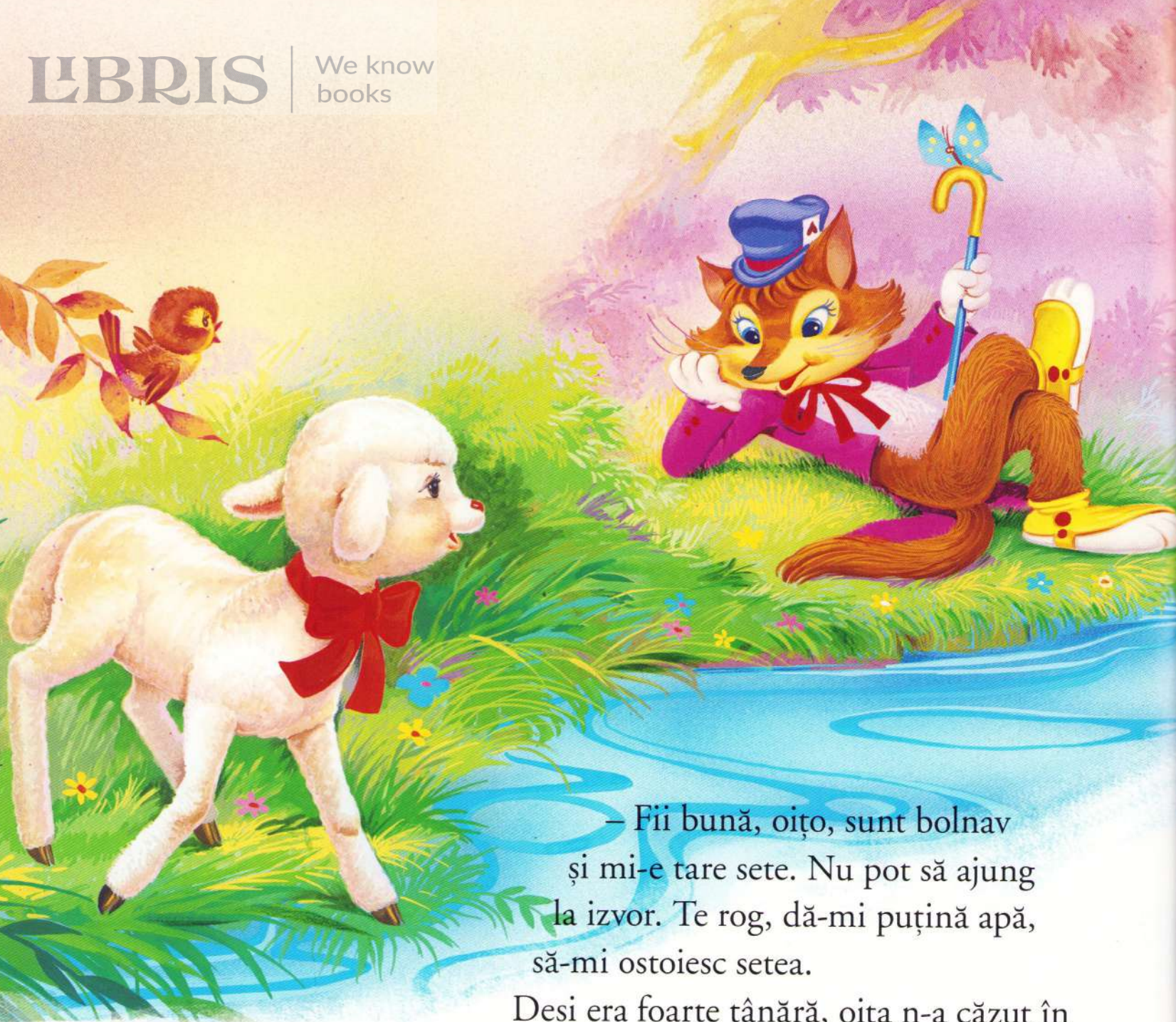
„Hei, stai așa!” a strigat acesta sever. Lupul însă a fugit cât îl țineau picioarele și în graba sa arunca tot ce furase, ca să poată fugi mai repede. Oamenii

din sat au sărit în
ajutorul polițistului
și au început să-și
încerce talentele
de tras la țintă
aruncând în lup
cu tot ce aveau la
îndemână.

Lupul era atât
de hăituit, atât de
tare îl dureau peste
tot, că a început să se
gândească serios să treacă
la o dietă cu ierburi de câmp... Dar, deodată, a apărut o oiță albă
frumoasă, care s-a apropiat să bea din apele cristaline ale izvorului din
apropiere. Cu glasul cel mai plângăreț pe care-l avea, lupul i-a spus
încântătoarei oițe:

– Fii bună, oița, sunt bolnav
și mi-e tare sete. Nu pot să ajung
la izvor. Te rog, dă-mi puțină apă,
să-mi ostoiesc setea.

Deși era foarte tânără, oița n-a căzut în
capcana lupului celui rău, pentru că mămica
ei o avertizase cât de periculoase sunt
aceste animale.

– Domnule lup, i-a spus ea,
dumneavoastră vreți apă ca să vă spălați
pe dinți pentru a mă putea mânca
mai bine. Rămâneți cu văicărelile
dumneavoastră, eu am șters-o de aici!

Oricât ai fi de mic și fără apărare,
De ești isteț și multe lucruri știi,
Scapi de pericol, cât ar fi de mare,
Căci nimeni nu te poate păcăli!

Vulpea și găina

O vulpe care trăia singură undeva la munte a hotărât să coboare într-un sat din vecinătate pentru că-i era foarte foame și spera să găsească ceva de mâncare.

Pe când se apropia de sat, a auzit cântecul unui cocoș care, din cotețul lui, anunța ivirea zorilor. Vulpea s-a bucurat foarte tare, știind prea bine că acolo unde este un cocoș sunt și găini apetisante, numai bune de mâncat. S-a apropiat în liniște și a găsit cotețul plin de păsări. O aștepta un ospăț pe cinste! Nu era nevoie decât de un pic de viclenie, și ea numai de asta nu ducea lipsă. Străduindu-se să nu fie văzută, s-a strecurat în coteț. Era sigură de succes, fiindcă nimeni nu-i simțise prezența...

Dar deodată o găină bătrână a zărit-o și, fără să mai stea pe gânduri, a dat alarma, strigând din toate puterile că intrase o vulpe. Păsările au început să fugă și, într-o învâlmășeală de nedescris, au reușit să ajungă toate departe de ghearele vulpii.

De fapt, nu chiar toate... Găina cea bărnă, care dăduse alarma, a rămas liniștită la locul ei. Nu se mișcase din cuibar. Vulpea era furioasă și dezamăgită. S-a apropiat cu o față deloc prietenoasă.

– Cu tine ce-i? De ce n-ai fugit și tu, ca toate celelalte găini? a întrebat-o ea.

